

RUKOUS JA YLISTYS – VUOROPUHELU JUMALAN KANSSA

Rukous ja ylistys ovat Jumalan meille antamia aarteita – arvokkaita helmiä siinä taivaallisen perinnön aarrearkussa, jonka Hän on varannut ja antanut jokaiselle lapselleen. Rukoileminen ja ylistäminen on jokaisen taivaan kansalaisen synnyinlahja.

HENGEN PUHETTA

Vastasyntyneellä lapsella on perimässään ja olemuksessaan kaikki edellytykset kielelliseen ilmaisuun, mutta voidakseen oppia puhumaan hän tarvitsee yhteyttä vanhempiinsa ja suhteellisen paljon aikaa. Hänen tarvitsee saada kuulla vanhempiensa puhuvan. Isä ja äiti ottavat huomioon sen, että lapsi ei ensin ymmärrä heitä. He kommunikoivat lapsen kanssa hänen kehitystasonsa mukaisesti.

Näin Jumalakin toimii vastasyntyneen uskovan kanssa. Ensin tarvitaan paljon sylihoitoa – rakkautta ja läheisyyttä. Ensin tajuaamme Hänen puheestaan vain tutun, turvallisen ja rakastavan äänensävyn. Vähitellen Jumalan läsnäolossa alamme ymmärtää Isämme sanoja, sitten lauseita. Alamme pyytää ja kysellä asioita Jumalalta, kuten pieni lapsi, joka juttelee Isän kanssa. Opettelemme ja opimme vuoropuhelua Jumalan kanssa.

Samoin kuin kehollamme niin myös hengellämme on aisteja. Sydämen silmillä näemme hengellisiä asioita ja sydämen korvilla kuulemme Taivaallisen Isämme puheen.

”Minä rukoilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet, ja että hän valaisisi teidän sisäiset silmänsä näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän antaa meille pyhien joukossa ja miten mittamaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa.”
(Ef. 1:17 – 19)

Vauva näkee jotakin jo pian syntymänsä jälkeen, mutta ei osaa hahmottaa näkemäänsä todellisuutta, ei ymmärrä sitä. Hän kuulee äänet ja puheen, mutta alkaa ymmärtää sanojen merkitystä ja puheen sisältöä vasta vuosien mittaan. Näin tapahtuu uudestisyntyneen uskovan elämässä. Meidän tarvitsee kasvaa hengellisinä ihmisinä, jotta voimme ymmärtää hengellisin aistein vastaanotetun tiedon.

Aivan kuten jokaisella lapsella on oma yksilöllinen äänensä ja tapansa puhua, myös tapamme rukoilla ja ylistää, kommunikoida Jumalan kanssa, on yksilöllinen ja ainutlaatuinen. Samoin kuin isällä on erilainen, ainutlaatuinen suhde jokaiseen perheen lapseen – johtuen siitä että jokainen lapsi on erilainen – samoin jokaisella Jumalan lapsella on oma, yksilöllinen suhteensa Jumalan kanssa, tapansa kohdata Hänet, tapansa olla vuoropuhelussa Jumalan kanssa. Myös puheenaiheet ja keskustelun sisältö vaihtelevat riippuen siitä, millaiseksi persoonaksi Jumala on meidät luonut, millainen Hänen suunnitelmansa elämäämme varten on, ja mikä juuri nyt on ajankohtaista elämässämme.

RUKOILE, YLISTÄ JA KASVA

Uskovalle ihmiselle rukous on yhtä luontevaa ja yksinkertaista kuin hengittäminen, ja myös yhtä välttämätöntä pysyäksimme hengissä. Toisaalta, kun käytämme aikaa rukoukseen ja ylistykseen, meille avautuu hengellisessä elämässämme ennalta arvaamattomia näkymiä, valtavia mahdollisuuksia ja taivasten valtakunnan todellisuuden vivahteita. Näitä kokemuksia voi saada ainoastaan siten, että itse oman uskon kautta heittäytyy rukouksen ja ylistyksen rikkaaseen maailmaan.

”Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätkeyty aarre. Kun mies löysi sen, hän peitti sen uudelleen maahan, ja sitten hän iloissaan myi kaiken minkä omisti ja osti sen pellon.” (Matt. 13:44)

Monesti arjessa, elämämme olosuhteiden ja paineitemme keskellä joudumme käyttämään taivaallisten aarteiden etsimiseen aikaa, vaivaa ja sitkeyttä, ennen kuin Jumalan aarre tulee kaikkien ulkonaisten esteiden keskeltä esille ja todellisesti käyttöömme.

Psalmien kirjassa eteemme avautuu koko ylistyksen ja rukouksen syvällisyys ja monipuolisuus. Ylistykseen liittyy musiikki: melodiat, rytmit, sävellykset, soittimet. Siihen liittyy myös liike, karkelointi, tanssi sekä visuaaliset ja sosiaaliset kokemukset.

Suomen kielessä on enimmäkseen käytössä sana ylistys. Englanniksi puhutaan kiittämisestä/ylistämisestä sekä palvonnasta (praise & worship). Hebrean kielessä ylistykseen viittaava sanasto on rikas ja antaa laajan kuvan siitä, mitä ylistys voi sisältää ja mitä siinä tapahtuu. Jumalan luokse saamme tulla tunteinemme, tarpeinemme, asioinemme, sellaisina kuin olemme. Sydämessämme, olemuksemme kaikkeinpyhimmässä, kohtaamme Jumalan läsnäolon.

Rukouksen ja ylistyksen avattuja kanavia Jumala tahtoo meidän käyttävän paljon, jatkuvasti ja lakkaamatta. Rukoillen ja ylistäen kasvamme ja vahvistumme Jumalan lapsina. Siten voimme rakentaa Jumalan valtakuntaa meissä ja meidän kauttamme.

ISÄ MEIDÄN

Jeesus opetti rukouksesta sekä sanallisesti että omalla esimerkillään. Usein hän vetäytyi yksinäisyyteen rukoilemaan pitkäksi aikaa. Jeesus tarvitsi jatkuvaa yhteyden- ja neuvonpitoa Jumalan kanssa – niin mekin tarvitsemme.

Kun opetuslapset kysyivät kerran suoraan Jeesukselta, miten tulisi rukoilla, Hän vastasi antamalla heille mallin rukouksesta, Isä meidän –rukouksen. Esipuheeksi Jeesus mainitsi kaksi asiaa: Meidän ei tule rukoilla siksi, että ihmiset katselisivat meitä, vaan meidän tulee rukoilla salassa. Toiseksi hän muistutti meitä siitä, ettemme hokisi tyhjiä niin kuin pakanat, jotka luulevat että heitä kuullaan heidän monisanaisuutensa tähden.

”Rukoilkaa te siis näin:

Isä meidän, joka olet taivaassa!

Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

Tulkoon sinun valtakuntasi.

Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme.

Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa.

Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.” (Matt. 6: 9-13)

Isä meidän –rukousta voidaan käyttää myös jaotteluna ja otsikointina, johon täydennämme omat yksityiskohtaiset rukousaiheemme.

RUKOUS HENGESSÄ JA TOTUUDESSA

”Tulee aika -- ja se on jo nyt -- jolloin kaikki oikeat rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa.

Sellaisia rukoilijoita Isä tahtoo. Jumala on henki, ja siksi niiden, jotka häntä rukoilevat, tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.” (Joh. 4: 23, 24)

Edellä mainitussa raamatunkohdassa (joka on Jeesuksen repliikki) sana 'rukoilijat' voitaisiin alkukielen mukaan kääntää myös 'palvojat'. Rukous ja ylistys/palvonta ovat kuin saman kolikon kaksi eri puolta, tai takin sisä- ja ulkopuoli. Niitä on usein vaikea erottaa toisistaan, ja toista ei voi olla ilman toista.

Rukous hengessä ja totuudessa on Pyhän Hengen vaikuttamaa rukousta. Ilman Pyhää Henkeä emme pysty rukoilemaan sillä tavoin. Hengessä rukoileminen voi olla rukousta kielillä, mutta se voi olla myös rukousta ymmärryksellä. Se voi olla hiljaisuutta. Se voi olla profeetallisia tekoja, se voi olla itkua, naurua tai tuskaista valitusta. Pyhän Hengen ohjaus ja vaikutus rukoustilanteessa voi ulottua koko olemukseemme: asentoomme, ilmeisiimme, tunteisiimme jne.

Jumalan voima Pyhän Hengen kautta tuli alkuseurakunnassa esiin monesti yhteisen rukouksen seurauksena. Tapahtui ihmeitä ja tuli yllättäviä rukousvastauksia.

”Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.” (Ap.t. 4: 31)

Pyhä Henki toimii seurakunnan yhteisessä rukouksessa ja ylistyksessä.

”Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.” (Joh. 10:27)

”Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva.” (Joh. 14: 16-17)

RUKOUS, YLISTYS JA USKON TEOT

Jäähyväispuheessaan Joh. 13:31 – 16:33 Jeesus toistaa useita kertoja lupauksen: ”Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.” ”Anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen.”

”Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö, ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa. Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.” (Joh. 14: 12-14)

Rukous ja ylistys on uskoa toiminnassa.

”Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta;” (Ef. 6: 10-18)

Kun ylistämme ja rukoilemme itsemme ja toisten uskovien puolesta, Jumala varustaa meitä hengen suojaruustuksilla sekä hengellisillä aseilla. Niiden avulla pystymme vastustamaan hengellistä vihollistamme ja tuomaan Jumalan avun ja ratkaisut niihin tilanteisiin, joissa vihollinen on päässyt sokaisemaan ja tekemään tuhoa. Taistelu käydään ihmisieluista; Jumalan tahto on, että kaikki pelastuisivat.

”Mutta hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti Amen.” (Ef. 3:20)